

Arrest

nr. 315 503 van 28 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. WIBAULT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pashtoun en soennitisch moslim. U werd geboren in Peshawar (Pakistan) omdat uw familie Afghanistan in de tijd van de Sovjets verliet wegens de onveiligheid in uw regio. Toen u vier of vijf jaar oud was keerde uw familie terug naar Hilalzo, een dorp gelegen in het district Shegal wa Shiltan in de provincie Kunar, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Afghanistan. Uw vader doet er aan landbouw op zijn eigen grond en heeft ook 60 à 70 schapen en geiten. U heeft één oudere broer, M., die acht of negen jaar voor het Afghaanse nationale leger werkte. Daarnaast heeft u nog drie jongere broers en twee jongere zussen.

Tien dagen voor uw vertrek Afghanistan was u 's ochtends op weg om water te halen toen u twee talibanleden tegenkwam aan de voet van een berg. Ze vroegen uw naam en uw vadersnaam, en zeiden

vervolgens dat u een pakket moest meenemen en dat u dit aan een zekere I., die naast de moskee op u aan het wachten zou zijn, moest overhandigen. U weigerde dit meteen, waarop één van hen opstond en u begon te slaan en stampen. Omdat u bang werd aanvaardde u wat ze vroegen en nam u het pakket mee. U begon in de richting van het dorp te wandelen en wanneer u uit hun zicht was opende u het pakket en zag u buskruit en rode en gele kabels. Omdat u vreesde dat ze dit misschien in de moskee gingen laten ontploffen, waar bovendien ook een trouwceremonie was de volgende dag, besloot u het pakket in het kanaal vlakbij te gooien. Daarna ging u rechtstreeks naar huis waar u meteen alles aan uw moeder vertelde. Zo'n tien minuten later kwam ook uw vader thuis en vertelde uw moeder alles aan uw vader. Uw vader werd erg kwaad en zei dat u onmiddellijk moest vertrekken naar het huis van uw paternale tante in het dorp Muni. Toen u daar aankwam vertelde u alles aan de zoon van uw tante, en beloofde hij u om naar uw familie te telefoneren om zich te informeren. De volgende ochtend belde uw neef naar uw familie maar de telefoon stond uit. Vervolgens belde hij naar één van uw paternale ooms die eveneens in uw dorp woont, en vertelde deze oom dat de taliban de nacht voordien naar uw huis kwam en uw vader meenam. Hij zei echter dat u niet bezorgd moest zijn en dat hij de ouderen van het dorp zou verzamelen en uw vader zou terughalen. Hierna ging uw oom naar S.G., het lokale bolwerk van de taliban, waar hij uw vader vond en aan de taliban vroeg om hem vrij te laten. De talibancommandant beloofde dit te doen, maar eiste wel dat uw vader u zou overhandigen wanneer hij u zou vinden. Vier dagen later werd uw vader vrijgelaten, waarna hij meteen naar huis kwam en uw ooms en neef verzamelde om te bespreken wat er nu moest gebeuren. Ze besloten dat u naar Turkije moest gaan omdat u geen familie had in een ander deel van Afghanistan, en dus nergens anders terecht kon. Uw broer trof een regeling met een smokkelaar die hij kende via zijn werk, en samen met uw neef reisde u vanuit Muni via het provinciecentrum van Kunar naar Jalalabad en Kabul. In Kabul nam u afscheid van uw neef en reisde u verder met de bus naar Nimroz, waarna u met de hulp van smokkelaars via pick-up trucks de grenzen met Pakistan en Iran wist over te geraken. Van Iran trok u verder naar Turkije, waar u asiel aanvraagde en een tijdelijke verblijfsvergunning kreeg die u na zes maanden moest laten verlengen. U vond werk in een fabriek in Istanbul en bleef in totaal ongeveer acht of negen maanden in Turkije. Omdat u de verlenging van uw verblijfsvergunning echter miste en de Turkse autoriteiten tegelijkertijd met deportaties begonnen, kreeg u schrik en besloot u de grens met Griekenland over te steken. Van daaruit reisde u verder via Servië, Bosnië, Italië en Frankrijk tot in België, waar u op 23 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zowel onderweg als vanuit België had u contact met uw oudere broer M., die u vertelde dat de taliban veel naar u kwam vragen na uw vertrek. Uw vader vertelt hen echter steeds dat u naar Iran ging en vermist raakte onderweg. Na de val van de Afghaanse regering en de machtsovername door de taliban in augustus 2021 (zo'n jaar na uw aankomst in België) stond de telefoon van uw broer plots af. Vervolgens contacteerde u de buur van uw familie en vertelde deze u dat uw broer na de machtsovername naar huis was gekomen en na een paar dagen vermist raakte.

Ter ondersteuning van dit verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, een kopie van uw Afghaans paspoort, een foto van uw broer in zijn militaire uniform, kopieën van diverse documenten aangaande uw broers tewerkstelling voor het leger en de enveloppes van de post die u ontving uit Afghanistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent er immers niet in geslaagd het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met of vrees voor de taliban.

Eerst en vooral is het weinig aannemelijk dat de taliban u, een gewone dorpling die geen bijzondere banden had met hun groepering, een zak met explosieven zou toevertrouwen en zou vragen om deze over te brengen naar één van hun handlangers in het dorp (CGVS p.12). Dat deze talibanstrijders op geen enkele andere persoon in het dorp konden beroep doen met wie er wel minstens een zekere vertrouwensband bestond, is immers zeer twijfelachtig. Bovendien verklaarde u dat uw oudere broer M. voor het Afghaanse leger werkte en dat zowel het hele dorp als de taliban dit wisten (CGVS p.24). Dat de taliban iets dergelijks aan nota bene de broer van een soldaat zou vragen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarbij vermeldde u zelf dat uw dorp destijds onder meer onder controle van de taliban stond, en dat

de (toenmalige) Afghaanse autoriteiten niet eens naar uw regio durfden te komen (CGVS p.17-18). Bijgevolg ziet het CGVS ook niet in om welke reden deze talibanstrijders niet zelf de zak met explosieven konden gaan afleveren bij de moskee (CGVS p.12) en beroep moesten of wilden doen op u.

Daarnaast konden uw verklaringen over de gang van zaken nadat u de explosieven in het kanaal gooide en naar huis ging evenmin overtuigen. Zo gaf u immers aan dat u eerst uw moeder inlichtte over wat er gebeurd was en dat zij het vervolgens aan uw vader vertelde wanneer hij wat later thuiskwam (CGVS p.12, 17). Gevraagd naar de reactie van uw moeder antwoordde u echter eerst twee maal opvallend naast de kwestie om uiteindelijk te verklaren dat “ze niets zei” (CGVS p.17), hetgeen echter bijzonder weinig aannemelijk is. Ook de vraag of u dit eveneens aan uw broers en zussen vertelde ontweek u op frappante wijze twee maal (CGVS p.18), wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. Voorts is het opmerkelijk dat uw vader u hierna naar uw tante in het dorp Muni stuurde, maar dat hijzelf en de rest van uw familie wel gewoon thuisbleven (CGVS p.18-19). Uw vader gaf volgens u immers zelf al aan zich zorgen te maken over wat hij moest gaan zeggen als de taliban naar jullie huis zouden komen (CGVS p.17 en 18), waardoor het minstens vreemd is dat hij desondanks thuisbleef. Uw verklaring dat u degene was die schuldig was (CGVS p.20) brengt gelet op voorgaande dan ook geen soelaas, zeker daar het algemeen geweten is dat groeperingen zoals de taliban er niet voor terugdeinzen om verhaal te halen bij familieleden van beschuldigen. Minstens even bedenkelijk is het gegeven dat de taliban diezelfde avond of nacht inderdaad naar uw huis kwamen en besloten om uw vader (in plaats van u) mee te nemen, maar dat ze uw vader vervolgens na een eenvoudige tussenkomst van uw oom en enkele Maliks vier dagen later alweer vrijlieten (CGVS p.12). Dat de taliban eerst de moeite zouden ondernemen om uw vader te ontvoeren en hem na amper enkele dagen reeds lieten gaan terwijl ze in feite geen enkele garantie hadden dat ze u in de plaats zouden krijgen, is weinig aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder. Ook de verklaring dat u geen contact had met uw eigen familie (moeder, broers, zussen) nadat u naar het huis van uw tante ging en uw vader ontvoerd werd door de taliban (CGVS p.21) houdt weinig steek. Zo zei u onder meer dat de telefoon van uw familie uitstond (CGVS p.20) of stuk was (CGVS p.21), en wanneer u gevraagd werd of u uw familie dan bijvoorbeeld niet kon bereiken via de burens of andere mensen, gaf u vreemd genoeg aan dat u dit niet probeerde (CGVS p.21). Gevraagd naar de reden hiervoor antwoordde u merkwaardig genoeg dat u zelf geen telefoon had en uw neef, via wiens telefoon u wél in contact stond met uw paternale oom en uw broer die bij het leger was (CGVS p.19, 21), “soms hier en daar zou gaan” (CGVS p.21), terwijl u eerder nog aangaf dat de telefoon van uw familie stuk was. Bovendien gaf u aan het begin van het persoonlijk onderhoud spontaan aan dat u kort na de val van de Afghaanse regering (augustus 2021) contact opnam met een buur omdat de telefoon van uw oudere broer M., die bij het leger was, plots uitstond en dat u via de burens ook contact had met uw eigen familie (CGVS p.7). Dat u wel vanuit België via de burens contact zou hebben met uw familie, maar dat u dit niet eens probeerde toen u nog in Afghanistan (in het huis van uw tante) was en nadat uw vader ontvoerd werd door de taliban, doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarbij is het minstens merkwaardig dat de taliban uw vader niet vergezelden noch observeerden na zijn vrijlating, waardoor hij de kans had om diezelfde avond nog iedereen te verzamelen in het gastenhuis van uw paternale oom en uw vertrek uit Afghanistan te bespreken (CGVS p.23). Ook verklaarde u dat u in totaal tien dagen bij uw paternale tante bleef nadat u geweigerd had om deze explosieven naar de moskee te brengen (CGVS p.14), maar kwam de taliban u daar gedurende deze periode blijkbaar vreemd genoeg geen enkele keer zoeken. U kon er probleemloos vertrekken en zelfs met publiek transport het dorp verlaten om naar Kaboel te reizen, hetgeen verder vraagtekens plaatst naast de door u voorgehouden problemen met de taliban. Voorts verklaarde u nog dat de taliban zo'n twee weken nadat ze uw vader vrijlieten op voorwaarde dat hij u aan hen zou overhandigen, “naar u kwamen kijken” (CGVS p.23), hetgeen eveneens uiterst bedenkelijk is. Om welke reden de taliban er twee weken mee zouden wachten om in actie schieten duidde u immers niet en is hoe dan ook geheel onbegrijpelijk.

Bovendien staat dit haaks op uw bewering dat diezelfde taliban na uw vertrek wel ‘veel’ naar u kwamen vragen en ook nog steeds naar u zou komen vragen (CGVS p.29), hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas wederom verder ondermijnt. Verder is het nog opmerkelijk dat uw familie ondanks dit alles zelf geen problemen ervaarde met de taliban na uw vertrek (CGVS p.29), hoewel zij uw vader eerder hadden ontvoerd en vrijgelaten op voorwaarde dat hij u aan hen zou overhandigen. Dat uw vader deze voorwaarde niet kon inlossen en hij hier verder geen gevolgen van ondervond, is opnieuw bedenkelijk, zeker gelet op het feit dat uw oudere broer voor het leger werkte en dit eveneens bekend was bij de taliban (CGVS p.24). Daarenboven verklaarde u dat de taliban al jaren in de moskee tegen de mensen zei dat ze hun zonen moesten verbieden om voor het nationale leger te werken en ook brieven afgaven in deze context (CGVS p.24-25), iets waar uw vader en broer echter geen gehoor aan gaven. Uw familie stond met andere woorden wat dit betreft niet meteen op goede voet met de taliban, maar ondervond opvallend genoeg geen problemen vanwege het werk van uw broer (CGVS p.25). Dat uw familie zowel met de jarenlange tewerkstelling van uw broer voor het leger wist weg te komen, alsook met uw zogenaamde verdwijning op weg naar Iran terwijl u eigenlijk moest overhandigd worden aan de taliban, is weinig aannemelijk. Het meest frappant is echter dat uw broer, die reeds jarenlang bedreigd en gewaarschuwd werd door de taliban en bijgevolg “in het geheim” met verlof naar huis kwam (CGVS p.25), ook na uw vertrek en het ontstaan van uw problemen met de taliban nog naar huis

bleef gaan (CGVS p.29). U verklaarde immers dat u vanuit Turkije contact had met uw familie via de telefoon van uw broer wanneer hij naar huis ging, en zei in deze context zelfs opvallend genoeg dat de situatie voor uw familie na uw vertrek “erg goed” was toen uw broer nog voor het leger werkte en hij geld stuurde (CGVS p.29), wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban.

Los van dit alles kan nog opgemerkt worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het ontstaan van uw problemen met de taliban “ongeveer een jaar geleden in de lente” situeerde (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd.01.07.2021 vraag 3.5), terwijl u aan het CGVS liet verstaan dat u in de negende of elfde maand van het jaar 2019 vertrok (CGVS p.14). U preciseerde meer bepaald dat u in het seizoen van de oogst van de maïs vertrok, aan het eind van de zomer (CGVS p.14), wat opnieuw vraagtekens plaatst naast de oprechtheid van uw verklaringen. Ook stelde u tijdens het onderhoud bij de DVZ duidelijk dat de taliban nog (of beter gezegd slechts) twee keer naar uw huis kwamen na uw vertrek (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd.01.07.2021 vraag 3.5), hoewel u aan het CGVS dan weer verklaarde dat zij veel kwamen en ook nog steeds komen (CGVS p.29). Dergelijke tegenstrijdigheden bevestigen onvermijdelijk de reeds hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève kan worden aangenomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet beïnvloeden. Uw taskara of Afghaanse identiteitsbewijs en paspoort ondersteunen immers louter uw identiteit, nationaliteit en herkomst, elementen die vooralsnog niet ter discussie staan, maar tonen op geen enkele manier uw beweerde problemen met de taliban aan. De foto van uw broer in zijn militaire uniform en de diverse documenten aangaande zijn tewerkstelling voor het Afghaanse nationale leger kunnen op hun beurt evenmin uw asielrelaas bevestigen, en betreffen bovendien allemaal kopieën waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan nagegaan worden. Het CGVS ziet verder niet in op welke manier deze eventuele voormalige tewerkstelling van uw broer voor het Afghaanse leger, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou moeten of kunnen tweebrengen. Zo verblijven uw vader, moeder, broers en zussen momenteel immers nog steeds in het dorp waar u voordien ook woonde (CGVS p.5) en kennen zij volgens u geen problemen met de taliban vanwege uw broers (voormalige) tewerkstelling (CGVS p.25), wat op zijn minst een ernstige tegenindicatie is voor een gegronde vrees op vervolging. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt tot slot niet dat elk familielid van voormalige medewerkers van de Afghaanse veiligheidsdiensten of overheid nood zou hebben aan internationale bescherming, of een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade zou lopen. Het is dan ook aan u als verzoeker om internationale bescherming om dit aan te tonen, waar u echter in gebreke blijft. Zoals reeds aangehaald vormt de huidige situatie van uw kerngezin een ernstige tegenindicatie voor uw nood aan bescherming, en blijkt uit de beschikbare informatie ook niet dat elke voormalige militair, politieagent of overheidsmedewerker effectief geveiseerd wordt door de taliban, laat staan hun familieleden die in feite niets met deze job te maken hadden, en dat dit zeer afhankelijk is van de persoonlijke omstandigheden van elke zaak. Bijkomend dient nog te worden vermeld dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is, daar zij makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten kunnen vaak niet van echte worden onderscheiden, ook niet door gedegen experts. Dit blijkt uit objectieve informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op

gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te (Shegal wa Shiltan district, Kunar provincie) Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig

heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)**

Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_ec_onomicindicatorsinAfghanistanandinKabulcity.pdf) en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid

heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economicindicatorsinAfghanistanandinKabulcity.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de

'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan.

Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 48/3, 48/6, §§ 4 en 5 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Het CGVS stelt dat verzoeker er niet in is geslaagd het te overtuigen van zijn problemen met of vrees voor de taliban.

Verzoeker wijst erop dat het CGVS, voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas, rekening moet houden met het profiel van verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS moet meer bepaald rekening houden met gewoontes en gebruiken in het herkomstland, de interpretatie van en de betekenis die wordt gegeven aan het concept tijd, de scholingsgraad en de werkervaring en sociale ervaring van de verzoeker.

Verzoeker is analfabeet.

Ter ondersteuning van de conclusie dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is, stelt het CGVS onder andere dat het weinige aannemelijk is dat de taliban een gewone dorpeling en broer van een soldaat een zak met explosieven zouden toevertrouwen.

Verzoeker wijst erop dat blijkt uit het door het CGVS verslagen relaas dat verzoeker de twee mannen die hem het pakket gaven niet kende. Op basis van het relaas en de preciseringen die verzoeker gaf op vraag van

het CGVS is het redelijk te veronderstellen dat deze twee mannen ook hem niet kenden en dat zij om het even welke passant hadden opgedragen het pakket naar hun kompaan aan de moskee te brengen.

Het is onredelijk verzoekers ongeloofwaardigheid op basis van dergelijke loze redenering in twijfel te trekken. De commissaris' conclusie dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, is verder gestoeld op het volgende: [...]

Verzoeker merkt op dat duidelijk blijkt uit het de nota's van het persoonlijk onderhoud dat hij inderdaad contact had met zijn paternale oom en zijn broer nadat hij naar het huis van zijn tante ging en nadat zijn vader ontvoerd werd. Zijn oom en broer waren dan ook de protagonisten in de beslissingen die moesten worden genomen en in de onderhandelingen die moesten worden gevoerd. Verder blijkt uit de nota's van het persoonlijk onderhoud dat verzoekers oudste broer op dat moment in zijn ouderlijke huis verbleef en dus in contact stond met verzoekers andere familieleden. Er kan redelijkerwijze worden verondersteld dat zijn familie via zijn broer op de hoogte werd gehouden van zijn toestand en van de belangrijkste gebeurtenissen en dat verzoeker gezien de stressvolle situatie en gezien de beperkte beschikbaarheid van zijn neefs telefoon geen bijzondere inspanning leverde om zijn moeder, andere broers en zussen rechtstreeks te contacteren.

Nergens uit de nota's van het persoonlijk onderhoud blijkt concreet met welke telefoon verzoekers broer belde met verzoeker. Het is zeker niet onredelijk te denken dat verzoekers oudste broer een eigen telefoon had. Sterker nog: verder in de nota's van het persoonlijk onderhoud blijkt dit: [...]

Dat verzoeker later, nadat hij Afghanistan ontvlucht was en toen hij wel zelf over een telefoon beschikte, via de burens contact opnam met zijn familie "omdat de telefoon van [zijn] oudere broer M., die bij het leger was, plots uitstond" bevestigt dit.

Dat de telefoon van verzoekers familie stuk was, is dan ook irrelevant in dezen.

De tegenstrijdigheid die het CGVS lijkt te suggereren, te weten dat verzoeker "wél" in contact stond met zijn broer, houdt dus geen stand en kan al zeker de conclusie van de commissaris niet redelijkerwijze ondersteunen.

Met betrekking tot de stelling van het CGVS dat verzoekers familie geen problemen ondervond met de taliban na zijn vertrek, wenst verzoeker erop te wijzen dat de taliban meerdere keren terugkwamen naar zijn ouderlijke huis en dat dit voor zijn vader zoveel stress en verdriet veroorzaakte dat hij zelfs zijn zicht verloor. Ook merkt verzoeker op dat zijn broer die als officier dienst heeft gedaan bij het Afghaanse leger intussen vermist is en dat het logisch is dat hijzelf en niet zozeer zijn familie geviseerd wordt door de taliban omdat hij heeft geweigerd op hun eis in te gaan. Er kan bovendien redelijkerwijze vanuit worden gegaan dat zijn jongere broers en zussen te jong zijn en niet rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met de hem ten laste gelegde feiten om door de taliban geviseerd te worden. Het CGVS getuigt dus van een wel zeer groot optimisme wanneer het stelt dat verzoekers familie geen problemen ondervond met de taliban.

"Het meest frappante is echter", aldus het CGVS, dat verzoekers broer zelfs na de vele jaren vol bedreigingen en waarschuwen, ook na verzoekers problemen met de taliban nog naar huis bleef komen. Ook op deze observatie steunt de conclusie van het CGVS dat verzoekers problemen met en het gevaar voor de taliban ongeloofwaardig zijn, waardoor zijn relaas niet overtuigt.

Verzoeker wenst er ten eerst op te wijzen dat de vrouw van zijn broer M. en hun vier jonge kinderen in het ouderlijke huis van verzoeker wonen. Het is dus allesbehalve verwonderlijk, laat staan frappant, doch veeleer menselijk, dat verzoekers broer ondanks de grote risico's die dat met zich meebracht, toch nog naar huis bleef komen.

Ten tweede, en dat is volgens verzoeker het meest frappant, gaat het CGVS eraan voorbij dat verzoekers broer enkele dagen nadat hij thuis was gekomen, ontvoerd is door de taliban. De redenering van het CGVS slaagt er dus verre van in de geloofwaardigheid van het relaas te ondergraven, integendeel.

De inconsistenties of elementen waarop de zogenaamd ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas steunen, kunnen, voor zover ze op zich steek houden, eenvoudigweg verklaard worden aan de hand van een combinatie van verzoekers profiel, van de huidige Afghaanse context, en van een redelijke lezing van alle informatie en elementen uit het administratief dossier. Door voor die tegenstrijdigheden en elementen, daarentegen een verklaring te zoeken in de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, lijkt het CGVS spijkers op laag water te zoeken.

Verzoeker is geloofwaardig en werd rechtstreeks vervolgd door de Taliban."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel

Verzoekers broer M. werkte gedurende negen jaar als officier bij het Afghaanse leger. Hij is intussen Afghanistan eveneens ontvlucht.

De bestreden beslissing leest: [...]

Het CGVS betwist, noch ontkent dat verzoekers broer officier was bij het Afghaanse leger. Het stelt slechts dat de foto van zijn broer in zijn militaire uniform en de diverse documenten aangaande zijn tewerkstelling voor het Afghaanse nationale leger kopieën betreffen waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan nagegaan worden. Vervolgens spreekt het CGVS van een "eventuele voormalige tewerkstelling".

Het onderzoek is in elk geval gebrekkig in zoverre het CGVS geen stelling inneemt in dit nochtans cruciale element in verzoekers relaas.

Voorts voert het CGVS in de bestreden beslissing geen onderzoek naar de specifieke beschermingsnoden van verzoekers risicoprofiel als broer van een gewezen militair.

Het CGVS stelt vast dat het geweld in Afghanistan voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF, alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP.

Deze informatie wordt bevestigd door de recentste Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan van de UNHCR en door de COI Afghanistan van de EUAA. De UNHCR wijst ten eerste op een verhoogde nood aan internationale bescherming en geeft op niet-exhaustieve wijze aan welke specifieke groepen in het bijzonder nood hebben aan bescherming: [...]

De Guidelines van de UNHCR wijzen voorts op het gebrek aan beschikbare informatie uit Afghanistan om met voldoende zekerheid te kunnen bepalen dat een verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming: [...]

Ook volgens het EUAA lopen personen die banden hebben met de voormalige regering, waaronder 'ANSF personnel' en hun familieleden, een ernstig risico op vervolging: [...]

Hieruit volgt dat verzoekers verzoek "in het bijzonder zorgvuldig" onderzocht moet worden. Hierin schiet de bestreden beslissing ruim tekort.

De EUAA spreekt van gerichte moorden op ex-militairen en hun familieleden: [...]

Uit de informatie van de EUAA blijkt verder nog expliciet dat ook familieleden gevaar lopen: [...]

Net zoals de UNHCR stelt het EUAA bovendien dat er rekening mee moet worden gehouden dat het gezien de huidige situatie in Afghanistan zeer moeilijk is om betrouwbaar bewijs te verzamelen en dat verzoekers om internationale bescherming het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn er dus wel degelijk elementen die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging als familielid van een Afghaanse officier en vervolgens uitvoerend commandant (second in charge) en als weigeraar van orders van de taliban.

Het staat als een paal boven water dat verzoeker tot een groep behoort die een verhoogd risico loopt.

Volgens de rechtspraak van het EVRM volstaat het in dit geval aan te tonen dat verzoeker tot een groep met een verhoogd risico op blootstelling aan achtervolging: [...]

Het loutere feit dat verzoekers broer militair was resulteren in een gegronde vrees voor vervolging conform de vluchtelingdefinitie. Verzoeker behoort aldus immers tot een bepaalde sociale groep volgens artikel 48/3, §4, d) van de Vreemdelingenwet.

In elk geval kan niet worden vastgesteld dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming. Immers, voor zover zij een afwijking daarvan niet terdege verantwoordt, is het CGVS gebonden door de Guidelines van het UNHCR. Dat volgt uit artikel 10.3, b) van de 'Procedurerichtlijn' dat bepaalt: [...]

De bestreden beslissing volgt de aanbevelingen van het UNHCR niet. Een dergelijke afstand van een document van het UNHCR vereist een solide motivatie. Het EHRM kent documenten van het UNHCR een significante waarde toe en geeft aan dat hun aanbevelingen relevant zijn voor de inschatting van een risico op een schending van artikel 3 EVRM. Dergelijke inschatting is hier aan de orde. De bestreden beslissing ontbeert een solide motivatie omtrent de afstand de aanbevelingen van het UNCHR.

De bestreden beslissing vertoont dus een gebrek aan een deugdelijk onderzoek en motivatie.

Tweede onderdeel

Ook wat betreft het onderzoek en motivatie met betrekking tot de provincie Kunar en het district van verzoeker is de bestreden beslissing gebrekkig.

Kunar blijft na de machtsvername van de Taliban een van de meest getroffen provincies:

[verwijzingen naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kunar en de humanitaire situatie in Afghanistan].

Er bestaat te weinig beschikbare informatie over regio's als het district Asmar om precies te weten hoe de burgerlijke bevolking de burgeroorlog en zijn gevolgen overleeft.

De bestreden beslissing vertoont wat dit betreft dus een gebrek aan onderzoek.

Verzoeker wenst het belang van de actuele humanitaire crisis in Afghanistan te benadrukken. De actuele humanitaire situatie en haar oorzaken zijn relevant in twee opzichten. Ten eerste vormen zij een basis voor subsidiaire bescherming onder artikel 15, b) van de kwalificatierichtlijn. Ten tweede vormen zij een verzwarende omstandigheid bij de beoordeling van het recht op bescherming onder artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn. Voor wat betreft de relevantie met betrekking tot artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn, verwijst verzoeker naar het tweede onderdeel van het tweede middel.

Hoe dan ook moet de humanitaire situatie in Afghanistan doorwegen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

Kritiek op de analyse van de humanitaire crisis en haar oorzaken door het CGVS en een volledige en correcte analyse volgen in het tweede onderdeel van het derde middel.”

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van “*artikelen 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.*”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Eerste onderdeel

Het onderscheid tussen actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en ‘objectieve factoren’ is artificieel, achterhaald, onwerkbaar en onhoudbaar.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rechtspraak, wetgeving en rechtsleer]

Tweede onderdeel

Volgens het CGVS is de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waaronder het optreden en het falend ‘beleid’ van de taliban. Doch, de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie wordt niet overwegend veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan dat zij veroorzaakt wordt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rapporten en rechtspraak]

Derde onderdeel

In ieder geval en in tegenstelling tot de conclusie van de bestreden beslissing, ligt de Taliban aan de basis van de huidige crisis. Dit blijkt duidelijk uit de analyse van de belangrijkste humanitaire actoren.

Volgens een analyse van Nansen is het onderzoek van de précaire socio-economische en humanitaire situatie in de bestreden beslissing duidelijk gebaseerd op de aanvullende nota van eind augustus 2022. Die analyse is gebaseerd op drie rapporten van het Europees Asielagentschap. Zoals hierboven al geargumenteed werd, vertoont de bestreden beslissing dus ook wat dit betreft een gebrek aan motivering aangezien zij geen rekening houdt met andere relevante rapporten, in het bijzonder de rapporten van de Verenigde Naties.

Voorts is de analyse van het CGVS bezoedeld met verschillende gebreken, waaronder het selectief en onjuist citeren van rapporten, gebruik van gedateerde informatie en irrelevante informatie en een gebrek aan transparantie op vlak van de gebruikte bronnen.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rapporten]

De gewelddadige machtsovername door de Taliban is de voornaamste oorzaak van de huidige humanitaire crisis. Deze machtsovername is slechts een zoveelste hoofdstuk van de eindeloze burgeroorlog in Afghanistan. Het land is al sinds jaren afhankelijk van de internationale humanitaire hulp. De halsstarrige weigering van de Taliban om enige vorm van bemiddeling met andere nationale bewegingen of partijen te aanvaarden, heeft tot de verdieping van de humanitaire crisis geleid.

Door voorbij te gaan aan het gegeven dat de Taliban een grote verantwoordelijkheid draagt voor de burgeroorlog en het feit de huidige humanitaire crisis in belangrijke mate door de Taliban werd veroorzaakt, door hun doen en laten zowel tijdens als na de machtsovername, past het CGVS de Europese wetgeving verkeerd toe.

Artikel 48§4, §2, b) van de vreemdelingenwet is geschonden.”

2.2. Bij het verzoekschrift brengt verzoeker volgende stukken bij:

“3. UNHCR, *Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*, February 2022. [URL]

4. EUAA, *Country Guidance : Afghanistan*, april 2022. [URL]

5. Nansen note 3-22: *Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*. [URL]

6. EUAA, *Country of Origin information: Afghanistan Security Situation*, augustus 2022. [URL]

7. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018. [URL]

8. UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan 15 augustus 2021 - 15 juni 2022*”, juli 2022. [URL]

9. Marleen Maes, “*Nationale bijkomende beschermingsstatuten voor vreemdelingen: Nood aan verdere EU-harmonisatie en/of versterking op nationaal niveau?*”, *doctoraatsproefschrift 2014-2015 (KU Leuven)*. [URL]

10. J.C. Hathaway, *Food Deprivation: A Basis for Refugee Status?*, *Soc. Res.* 81, no. 2 (2014) [24]; p. 330. [URL]

11. Arrest van Hof van Beroep te Brussel (première chambre F, affaires civiles) van 31 oktober.
12. NANSEN NOTE 3-22: Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer, 18 oktober 2022. [URL]
13. UN, Report of the UN Secretary-General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 15 juni 2022 [URL]
14. UNAMA, UN Humanitarian Coordinator Reaffirms Commitment to Supporting Vulnerable Communities Across Afghanistan, 11 augustus 2022. [URL]
15. ICRC, 113,500 newborn Afghan babies, but how will they survive?, 12 augustus 2022, [URL]
16. UNAMA, Briefing to the United Nations Security Council by the Acting Special Representative of the Secretary-General for Afghanistan, Mr. Markus Potzel, 29 August 2022 [URL]
17. ICRC, Afghanistan: Millions affected by growing humanitarian needs, 15 augustus 2022 [URL]
18. Human Rights Council, Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, 9 september 2022 [URL]
19. ICRC, "Time is running out to save millions of lives in Afghanistan", 25 februari 2022 [URL]
20. Save the Children, "Afghanistan, A Fifth of Starving Families Sending Children to Work as Incomes Plummet in Past Six Months, 14 februari 2022. [URL]
21. HRW, Economic Causes of Afghanistan's Humanitarian Crisis, 4 augustus 2022 [URL]
22. ICRC, "Multilateral efforts needed to stem rising costs of global food staples and decline of livelihood in Ukraine", 28 juli 2022. [URL]
23. WFP, "Afghanistan Food Security Update Round Nine: May 2022, mei 2022. [URL]
24. Human Rights Watch, "Afghanistan: Economic Crisis Underlies Mass Hunger", 4 augustus 2022. [URL]
25. ICRC, "Afghanistan: People suffer as spending capacity shrinks and prices rise", 13 juli 2022. [URL]
26. UNOCHA, "Humanitarian Response Plan Afghanistan", januari 2022. [URL]
27. Afghanistan Analyst Network, "Food Aid in a Collapsed Economy: Relief, tensions and allegations", 23 mei 2022. [URL]
28. WFP Afghanistan Situation Report, 19 juli 2022; IPC, "IPC acute food insecurity analysis March - November 2022", mei 2022. [URL]".

2.3. Bij aanvullende nota van 9 september 2024 brengt verzoeker volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI "Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI "Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 11 september 2024 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

29. foto van verzoeker met zijn broer L.
30. foto van overleden broer L.
31. foto en vertaling van grafsteen
32. Attest werkgever
33. DRC, Afghanistan Conference, The Human Rights Situation after August 2021, 28.11.2022. [URL]".

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is.

5. Verzoeker stelt dat hij Afghanistan is ontvlucht omwille van problemen met de taliban. Verzoeker zou gezocht worden door de taliban omdat hij hun bompakket, dat hij diende te overhandigen aan een handlangers van de taliban, in het kanaal had gegooid.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan het door verzoeker naar voor geschoven relaas, noch aan de vrees die verzoeker hieruit puurt.

Na kennisneming van de elementen in het rechtsplegingsdossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder:

5.1. Het is niet aannemelijk dat de taliban beroep deden op verzoeker om het bompakket te overhandigen aan één van hun handlangers.

De bestreden beslissing stelt hierover op goede gronden:

“Eerst en vooral is het weinig aannemelijk dat de taliban u, een gewone dorpling die geen bijzondere banden had met hun groepering, een zak met explosieven zou toevertrouwen en zou vragen om deze over te

brengen naar één van hun handlangers in het dorp (CGVS p.12). Dat deze talibanstrijders op geen enkele andere persoon in het dorp konden beroep doen met wie er wel minstens een zekere vertrouwensband bestond, is immers zeer twijfelachtig. Bovendien verklaarde u dat uw oudere broer M. voor het Afghaanse leger werkte en dat zowel het hele dorp als de taliban dit wisten (CGVS p.24). Dat de taliban iets dergelijks aan nota bene de broer van een soldaat zou vragen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarbij vermeldde u zelf dat uw dorp destijds onder meer onder controle van de taliban stond, en dat de (toenmalige) Afghaanse autoriteiten niet eens naar uw regio durfden te komen (CGVS p.17-18). Bijgevolg ziet het CGVS ook niet in om welke reden deze talibanstrijders niet zelf de zak met explosieven konden gaan afleveren bij de moskee (CGVS p.12) en beroep moesten of wilden doen op u.”

Verzoeker voert geen dienstig of plausibel verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op te hebben verklaard dat de twee mannen die hem het pakket gaven hem niet kenden, zodat redelijk te veronderstellen is dat zij om het even welke passant hadden opgedragen het pakket naar hun kompaan aan de moskee te brengen.

Verzoeker licht hiermee echter geenszins toe waarom de taliban dergelijke belangrijke taak zou toevertrouwen aan een gewone dorpling als verzoeker, die geen banden had met hun groepering. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat de talibanleden verzoekers naam en die van zijn vader hebben gevraagd, vooraleer ze hem opdroegen om het bompakket te overhandigen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Aangezien verzoeker verklaarde dat het hele dorp en de taliban wisten dat zijn oudere broer M. voor het Afghaanse leger werkten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), is redelijk aan te nemen dat de talibanleden op dat moment zouden weten dat verzoeker familie was van M.. Er valt dan ook niet in te zien dat de taliban een zak explosieven zouden toevertrouwen aan verzoeker, wetende dat hij de broer is van een soldaat.

5.2. Verder zijn verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen nadat hij de explosieven weggooiden niet geloofwaardig.

De bestreden beslissing motiveert:

“Daarnaast konden uw verklaringen over de gang van zaken nadat u de explosieven in het kanaal gooide en naar huis ging evenmin overtuigen. Zo gaf u immers aan dat u eerst uw moeder inlichtte over wat er gebeurd was en dat zij het vervolgens aan uw vader vertelde wanneer hij wat later thuiskwam (CGVS p.12, 17). Gevraagd naar de reactie van uw moeder antwoordde u echter eerst twee maal opvallend naast de kwestie om uiteindelijk te verklaren dat “ze niets zei” (CGVS p.17), hetgeen echter bijzonder weinig aannemelijk is. Ook de vraag of u dit eveneens aan uw broers en zussen vertelde ontweek u op frappante wijze twee maal (CGVS p.18), wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Voorts is het opmerkelijk dat uw vader u hierna naar uw tante in het dorp Muni stuurde, maar dat hijzelf en de rest van uw familie wel gewoon thuisbleven (CGGV p.18-19). Uw vader gaf volgens u immers zelf al aan zich zorgen te maken over wat hij moest gaan zeggen als de taliban naar jullie huis zouden komen (CGVS p.17 en 18), waardoor het minstens vreemd is dat hij desondanks thuisbleef. Uw verklaring dat u degene was die schuldig was (CGVS p.20) brengt gelet op voorgaande dan ook geen soelaas, zeker daar het algemeen geweten is dat groeperingen zoals de taliban er niet voor terugdeinzen om verhaal te halen bij familieleden van beschuldigen. Minstens even bedenkelijk is het gegeven dat de taliban diezelfde avond of nacht inderdaad naar uw huis kwamen en besloten om uw vader (in plaats van u) mee te nemen, maar dat ze uw vader vervolgens na een eenvoudige tussenkomst van uw oom en enkele Maliks vier dagen later alweer vrijlieten (CGVS p.12). Dat de taliban eerst de moeite zouden ondernemen om uw vader te ontvoeren en hem na amper enkele dagen reeds lieten gaan terwijl ze in feite geen enkele garantie hadden dat ze u in de plaats zouden krijgen, is weinig aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.”

Verzoeker voert geen verweer tegen de voormelde motivering. In navolging van verweerder wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de gang van zaken nadat hij de explosieven weggooiden en naar huis ging, niet kunnen overtuigen.

5.3. Ook kunnen verzoekers verklaringen over de afwachtende houding van de taliban niet worden aangenomen. De bestreden beslissing stelt hierover terecht het volgende:

“Daarbij is het minstens merkwaardig dat de taliban uw vader niet vergezelden noch observeerden na zijn vrijlating, waardoor hij de kans had om diezelfde avond nog iedereen te verzamelen in het gastenhuis van uw paternale oom en uw vertrek uit Afghanistan te bespreken (CGVS p.23). Ook verklaarde u dat u in totaal tien dagen bij uw paternale tante bleef nadat u geweigerd had om deze explosieven naar de moskee te brengen (CGVS p.14), maar kwam de taliban u daar gedurende deze periode blijkbaar vreemd genoeg geen enkele keer zoeken. U kon er probleemloos vertrekken en zelfs met publiek transport het dorp verlaten om naar Kaboel te reizen, hetgeen verder vraagtekens plaatst naast de door u voorgehouden problemen met de taliban. Voorts verklaarde u nog dat de taliban zo’n twee weken nadat ze uw vader vrijlieten op voorwaarde

dat hij u aan hen zou overhandigen, "naar u kwamen kijken" (CGVS p.23), hetgeen eveneens uiterst bedenkelijk is. Om welke reden de taliban er twee weken mee zouden wachten om in actie schieten duidde u immers niet en is hoe dan ook geheel onbegrijpelijk. Bovendien staat dit haaks op uw bewering dat diezelfde taliban na uw vertrek wel 'veel' naar u kwamen vragen en ook nog steeds naar u zou komen vragen (CGVS p.29), hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas wederom verder ondermijnt."

5.4. Voorts kunnen verzoekers verklaringen over het wedervaren van zijn familie na zijn vertrek niet overtuigen.

De bestreden beslissing motiveert hierover op pertinente en draagkrachtige als volgt:

"Verder is het nog opmerkelijk dat uw familie ondanks dit alles zelf geen problemenervaarde met de taliban na uw vertrek (CGVS p.29), hoewel zij uw vader eerder hadden ontvoerd en vrijgelaten op voorwaarde dat hij u aan hen zou overhandigen. Dat uw vader deze voorwaarde niet kon inlossen en hij hier verder geen gevolgen van ondervond, is opnieuw bedenkelijk, zeker gelet op het feit dat uw oudere broer voor het leger werkte en dit eveneens bekend was bij de taliban (CGVS p.24). Daarenboven verklaarde u dat de taliban al jaren in de moskee tegen de mensen zei dat ze hun zonen moesten verbieden om voor het nationale leger te werken en ook brieven afgaven in deze context (CGVS p.24-25), iets waar uw vader en broer echter geen gehoor aan gaven. Uw familie stond met andere woorden wat dit betreft niet meteen op goede voet met de taliban, maar ondervond opvallend genoeg geen problemen vanwege het werk van uw broer (CGVS p.25). Dat uw familie zowel met de jarenlange tewerkstelling van uw broer voor het leger wist weg te komen, alsook met uw zogenaamde verdwijning op weg naar Iran terwijl u eigenlijk moest overhandigd worden aan de taliban, is weinig aannemelijk. Het meest frappant is echter dat uw broer, die reeds jarenlang bedreigd en gewaarschuwd werd door de taliban en bijgevolg "in het geheim" met verlof naar huis kwam (CGVS p.25), ook na uw vertrek en het ontstaan van uw problemen met de taliban nog naar huis bleef gaan (CGVS p.29). U verklaarde immers dat u vanuit Turkije contact had met uw familie via de telefoon van uw broer wanneer hij naar huis ging, en zei in deze context zelfs opvallend genoeg dat de situatie voor uw familie na uw vertrek "erg goed" was toen uw broer nog voor het leger werkte en hij geld stuurde (CGVS p.29), wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban."

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat de taliban meerdere keren terugkwamen naar zijn ouderlijke huis en dat dit voor zijn vader zoveel stress en verdriet veroorzaakte dat hij zelfs zijn zicht verloor. Verzoeker biedt hiermee echter geen uitleg voor de vaststelling dat verzoekers vader eerder door de taliban werd vrijgelaten op voorwaarde dat hij verzoeker aan hen zou overhandigen, maar dat de taliban geen represailles namen tegen zijn vader voor het niet inlossen van deze voorwaarde.

Zo verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat zijn broer, die soldaat was bij het Afghaanse leger, vermist is, dient opgemerkt dat hij vermist raakte enkele dagen na de val van de Afghaanse regering in augustus 2021. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat dit te maken zou hebben met zijn vermeende persoonlijke problemen met de taliban en daaropvolgend vertrek in 2019. Bovendien stelt verzoeker in het verzoekschrift zelf dat zijn broer Afghanistan is ontvlucht (verzoekschrift, p. 11).

Dat de vrouw van verzoekers broer M. en hun vier jonge kinderen in het ouderlijke huis van verzoeker wonen, kan niet verschonen dat verzoekers broer, die beweerdelijk reeds jarenlang bedreigd en gewaarschuwd werd door de taliban en bijgevolg "in het geheim" met verlof naar huis kwam, ook na verzoekers vertrek en het ontstaan van zijn problemen met de taliban nog naar huis bleef gaan.

5.4. Tot slot stelt de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in zijn opeenvolgende interviews aangaande kernelementen van zijn asielrelaas:

"Los van dit alles kan nog opgemerkt worden dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) het ontstaan van uw problemen met de taliban "ongeveer een jaar geleden in de lente" situeerde (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd.01.07.2021 vraag 3.5), terwijl u aan het CGVS liet verstaan dat u in de negende of elfde maand van het jaar 2019 vertrok (CGVS p.14). U preciseerde meer bepaald dat u in het seizoen van de oogst van de maïs vertrok, aan het eind van de zomer (CGVS p.14), wat opnieuw vraagtekens plaatst naast de oprechtheid van uw verklaringen. Ook stelde u tijdens het onderhoud bij de DVZ duidelijk dat de taliban nog (of beter gezegd slechts) twee keer naar uw huis kwamen na uw vertrek (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ dd.01.07.2021 vraag 3.5), hoewel u aan het CGVS dan weer verklaarde dat zij veel kwamen en ook nog steeds komen (CGVS p.29). Dergelijke tegenstrijdigheden bevestigen onvermijdelijk de reeds hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Verzoeker brengt geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde motivering.

Verzoekers verwijzingen naar zijn profiel en de huidige Afghaanse context kunnen geen verschoning bieden voor de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen (gebaseerd op zijn persoonlijk beleefde gebeurtenissen) en de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

5.5. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker geen concrete elementen aan die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het verwijzen naar zijn profiel, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Verder wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat zijn broer M. negen jaar als officier werkte bij het Afghaanse leger en dat hij Afghanistan intussen eveneens is ontvlucht. Hij voert aan dat het onderzoek van verweerder naar de tewerkstelling van zijn broer gebrekkig was en verwijst naar algemene informatie inzake het risico op vervolging van personen die banden hebben met de voormalige Afghaanse regering, waaronder ANSF personeel en hun familieleden.

Uit de beschikbare informatie, door beide partijen bijgebracht, kan niet blijken dat elk familielid van voormalige medewerkers van de Afghaanse veiligheidsdiensten of overheid nood zou hebben aan internationale bescherming, dan wel een verhoogd risico op vervolging of ernstige schade zou lopen. Het komt verzoeker toe om zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade concreet aan te tonen, waar hij echter in gebreke blijft.

Verzoeker toont geenszins aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan persoonsgerichte vervolging dient te vrezen omdat zijn broer tot 2021 werkzaam was in het Afghaanse leger. Verweerder merkt in dit verband terecht op dat verzoekers vader, moeder, broers en zussen momenteel nog steeds in hetzelfde dorp wonen en geen problemen kennen met de taliban vanwege zijn broers (voormalige) tewerkstelling.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Wat betreft de aanvullende nota van 11 september 2024, stelt de advocaat van verzoeker ter terechtzitting dat de stukken 29, 30 en 31 die werden toegevoegd aan deze aanvullende nota, geen betrekking hebben op verzoeker en buiten het beraad moeten gehouden worden.

9. In de aanvullende nota van 11 september 2024 wijst verzoeker op zijn verblijf in Europa/België en betoogt hij dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan het risico loopt te worden vervolgd. Verzoeker legt bij de aanvullende nota een attest van zijn werkgever neer (stuk 32) en verwijst naar landeninformatie (stuk 33).

Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan" van mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa/België nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht:

"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economicindicatorsinAfghanistanandinKabulcity.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt..”

Hierbij dient er nog op gewezen dat verweerder in de aanvullende nota van 9 september 2024, ingevolge de update van de landeninformatie en analyse inzake de situatie voor terugkeerders uit Europa, tot dezelfde conclusie komt als in de bestreden beslissing.

De informatie waarnaar verzoeker verwijst ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen ombuigen.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de loutere stellingen dat hij geïntegreerd is in de maatschappij en dat hij door zijn levensstijl en lang verblijf in Europa problemen zal ondervinden om zich bij een eventuele terugkeer te re-integreren in de Afghaanse samenleving. Verzoeker laat echter na zijn beweringen te concretiseren. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban. Het loutere gegeven dat verzoeker werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt, zoals blijkt uit het door verzoeker neergelegd attest van zijn werkgever (stuk 32, bij aanvullende nota van 11 september 2024), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf, maar dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf en werkzaamheden bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker slaagt er dan ook niet in de voormelde terechte en pertinente motivering, die grondslag vindt in het administratief dossier, te ontkrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aan te tonen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een vierentwintigjarige jongeman die drie jaar in België verblijft en in Afghanistan nog over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

12. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel

overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, *sub* b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."* - vrije vertaling: *"Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor."*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er

moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

13. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41 en EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Kunar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 9 september 2024. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS